Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

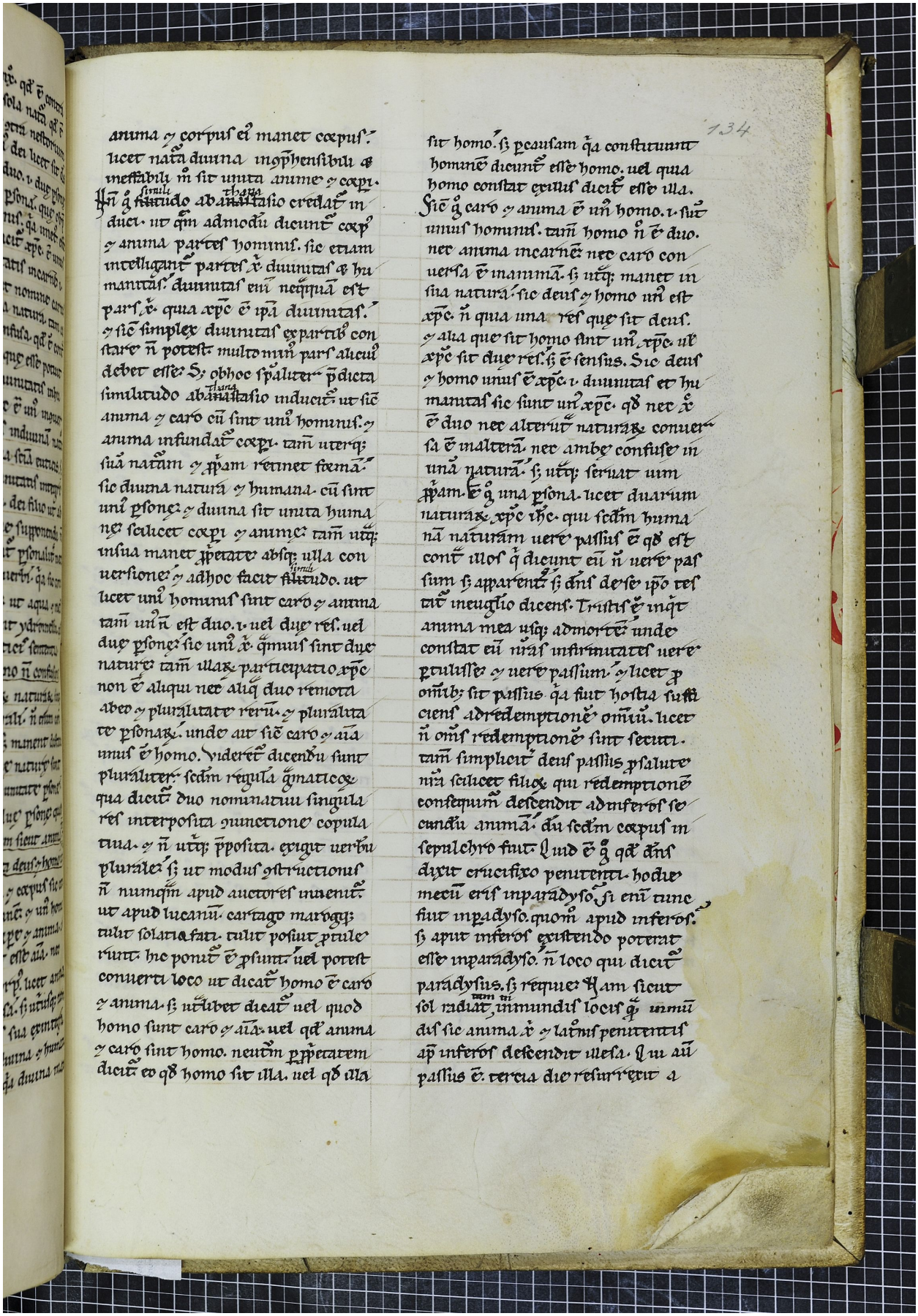

anima ⁊ corpus ei manet corpus.
licet nata diuina ingrhensibili &
ineffabili m̃ sit unita anime ⁊ corpi.
Sm̃ q̃ similitudo ab thema inuitasio creatat in
duci. ut q̃m admodũ dicunt corp̃
⁊ anima partes hominis. sic etiam
intelligant partes x̃ diuinitas & hu
manitas. diuinitas enim neqquã est
pars x̃. qua xpc ē ipa diuinitas.
⁊ sic simplex diuinitas ex partib̃ con
stare n̄ potest multo miñ pars alicui
debet esse. S; obhoc spaliter p̄ dicta
similitudo ab thema inuitasio inducit ut sic
anima ⁊ caro cũ sint unũ hominis. ⁊
anima infundat corpi. tam utrq;
sua natam ⁊ ypam retinet firma.
sic diuina natura ⁊ humana. cũ sint
unũ psone ⁊ diuina sit unita huma
ne scilicet corpi ⁊ anime tam utrq;
in sua manet ypetate absq; ulla con
uersione ⁊ adhoc facit similitudo. ut
licet unũ hominis sint caro ⁊ anima
tam unũ n̄ est duo. i. uel due res. uel
due psone sic unũ x̃ q̃m̃is sint due
nature tam illax participatio xpc
non ē aliqui nec aliq duo remota
abeo ⁊ pluralitate rerũ ⁊ pluralita
te psonax. unde aut sic caro ⁊ aia
unus ē homo. videret dicendũ sunt
pluraliter. secdm regula gnatico
qua dicit duo nominatiui singula
res interposita iunctione copula
tiua. ⁊ n̄ utrq; ppposita. exigit uerbu
plurale. s; ut modus gstructionis
n̄ numqm̃ apud auctores inuenit
ut apud lucanũ. cartago marogq;
tulit solatia fati. tulit posuit ptule
runt. hic ponit ē psunt. uel potest
conuerti loco ut dicat homo ē caro
⁊ anima. s; utrubet dicat uel quod
homo sunt caro ⁊ aia. uel qd anima
⁊ caro sint homo. neutrũ ppetatem
dicit eo qd homo sit illa. uel qd illa

134

sit homo. s; peausam q̃a constituunt
hominẽ dicunt esse homo. uel qua
homo constat ex illis dicit esse illa.
Sic q̃ caro ⁊ anima ē unũ homo. i. sit
unus hominis. tam homo n̄ ē duo.
nec anima incarnẽ nec caro con
uersa ē in anima. s; utrq; manet in
sua natura. sic deus ⁊ homo unũ est
xpc. n̄ qua una res que sit deus.
⁊ alia que sit homo sunt unũ xpc. ul
xpc sit due res. s; ē sensus. Sic deus
⁊ homo unus ē xpc. i. diuinitas et hu
manitas sic sunt unũ xpc. qd nec x̃
ē duo nec alterut naturax conuer
sa ē in altera. nec ambe confuse in
una natura. s; utrq; seruat uim
ypam. ē q̃ una psona. licet duarum
naturax xpc ihc. qui secdm huma
na naturam uere passus ē qd est
contra illos q̃ dicunt eũ n̄ uere pas
sum s; apparenter s; dns de se ipo tes
tat ineuglio dicens. Tristis ē inqt
anima mea usq; admortẽ unde
constat eũ nras infirmitates uere
ptulisse ⁊ uere passum. ⁊ licet p
omib; sit passus q̃a fuit hostia suffi
ciens ad redemptionẽ omiũ. licet
n̄ omes redemptionẽ sint secuti.
tam simplicit deus passus psalute
nra scilicet filio qui redemptionẽ
consequum descendit ad inferos se
cundu animã. du secdm corpus in
sepulchro fuit. Quid ē q̃ qd dns
dixit crucifixo penitenti. hodie
mecũ eris in paradyso. si enim tunc
fuit in paradyso. quom apud inferos.
s; apud inferos existendo poterat
esse in paradyso. n̄ loco qui dicit
paradysus. s; requie. Nam sicut
sol radiat tam in immundis locis q̃m in mũ
dis sic anima x̃ ⁊ latronis penitentis
ap̃ inferos descendit illesa. Quia aũ
passus ē. tercia die resurrexit a